dodi hahanski <dodinewsletter@gmail.com>

[Editura For You Newsletter] Eckhart Tolle Cum este să fii în relaţie de cuplu cu o fiinţă care are stări de iluminare spirituală?

foryou@editura-foryou.ro <foryou@editura-foryou.ro> **4 November 2011 10:10**
Reply-To: editura_foryou-owner@yahoogroups.com
To: editura_foryou@yahoogroups.com

Cum este sa fii in relatie de cuplu, cu o fiinta care are stari de iluminare spirituala?

Interviu cu Echart Tolle, realizat de Kim Eng.

Kim Eng l-a intalnit pe Eckhart Tolle in 1998. Nascuta in Vancouver, Canada, cautarile ei spirituale au inceput inca din anii '80 si au atins apogeul dupa intalnirea cu Tolle. Ea este in prezent iubita si asociata lui Tolle si ii poarta invataturile prin toata lumea. Dupa sapte ani de antrenament spiritual intens si de experiente spirituale deosebite, Kim a inceput sa-i invete si pe altii cum sa-si descopere propriul invatator si vindecator interior. In calitate de consilier si purtator de cuvant, precum si de mediator al workshop-urilor „Presence through Movement" („Prezenta prin Miscare"), Kim si-a dezvoltat propriile sale modalitati de predare, urmarind procesul transformarii constiintei prin integrarea spiritului, mintii si a trupului.

In cadrul conferintelor mele, una dintre intrebarile cele mai frecvente este „*Cum este sa fii*

***intr-o relatie de cuplu cu o fiinta care are stari de iluminare*?" De ce aceasta intrebare? Probabil, pentru ca oamenii au o idee sau o imagine despre relatia ideala si vor sa stie cat mai multe despre aceasta. Probabil ca mintea lor vrea sa se proiecteze intr-un viitor in care si ei se vor afla intr-o relatie ideala prin intermediul careia se vor putea regasi.**

Cum este sa fii in relatie de cuplu, cu o fiinta care are stari de iluminare spirituala?

Atata vreme cat am in minte ideea ca „Am o relatie" sau „Sunt intr-o relatie" nu conteaza cu cine, voi suferi. Acesta este un lucru pe care l-am invatat.

Odata cu conceptul de „relatie" apar si asteptarile, amintirile relatiilor trecute, precum si alte concepte mentale personale si culturale conditionate, despre cum ar trebui sa fie o „relatie". Vom incerca mai mereu sa modelam realitatea, conform acestor concepte. Dar nu vom reusi niciodata acest lucru. Si astfel, vom suferi din nou. De fapt, adevarul este ca nu exista relatii. Exista numai momentul prezent – iar in momentul prezent exista doar relationare.

Modul in care relationam cu ceilalti - sau, mai degraba, cat de mult ii iubim pe ceilalti – depinde de cat de goliti suntem de idei, concepte si asteptari.

De curand, l-am rugat pe Eckhart sa ne spuna cateva cuvinte despre cautarea „relatiilor de iubire", de catre ego. Conversatia noastra a devenit repede una profunda, atingand unele dintre cele mai adanci aspecte ale existentei umane.

Eckhart Tolle: Ceea ce, in mod conventional, numim „iubire" este o strategie a ego-ului, de a evita abandonul de sine. Cauti pe cineva care sa-ti daruiasca ceva ce nu poti avea decat in starea de abandon. Ego-ul foloseste acea persoana ca inlocuitor, pentru a evita necesitatea de a se abandona. Limba spaniola este cea mai onesta in acest sens. In spaniola se foloseste acelasi verb *te quiero*, atat pentru „Te iubesc", cat si pentru „Te doresc". Pentru ego, a iubi si a dori este acelasi lucru, in timp ce iubirea adevarata nu are in ea dorinta, ea nu doreste sa-si posede si nici sa-si transforme iubitul/iubita. Ego-ul gaseste o fiinta pe care o personalizeaza - si apoi o „face" speciala. El foloseste acea persoana pentru a-si acoperi sentimentul constant de lipsa de continut, de „insuficient", de manie si ura, care sunt strans legate intre ele. Acestea sunt fatete ale unui sentiment profund, inradacinat in fiecare fiinta umana si care este inseparabil de starea egotica.

Atunci cand ego-ul personalizeaza ceva si spune „te iubesc”, este vorba despre o incercare inconstienta a sa de a acoperi sau de a indeparta sentimentele inradacinate, ce insotesc intotdeauna ego-ul: lipsa de continut, nefericirea, sentimentul ca nu e de ajuns, care ii este atat de familiar. Pentru un timp, aceasta iluzie chiar functioneaza. Apoi, la un moment dat, in mod inevitabil, persoana pe care am personalizat-o sau pe care am facut-o speciala in ochii nostri, inceteaza sa mai functioneze ca o acoperire pentru durerea, ura, lipsa de continut sau nefericirea noastra, care isi au toate originea in acel sentiment al "nu e suficient" sau "nu e complet". Apoi, apare la suprafata sentimentul care a fost acoperit, iar el incepe sa se proiecteze asupra persoanei care a fost personalizata si facuta speciala – si despre care am crezut ca ne va „salva”. Dintr-o data, iubirea se transforma in ura. Ego-ul nu realizeaza ca ura este o proiectie a suferintei universale, pe care o simtim in interior. Ego-ul crede ca acea persoana ne provoaca durere. El nu-si da seama ca durerea este sentimentul universal de a nu fi conectat cu nivelul cel mai profund al fiintei noastre – de a nu fi ceea ce suntem cu adevarat.

Obiectul iubirii este interschimbabil – la fel de interschimbabil ca si obiectul dorintei egotice. Unii oameni au multe relatii. Ei se indragostesc si se „dezindragostesc” de multe ori. Ei iubesc o persoana pentru un timp, pana cand acest lucru nu mai functioneaza, deoarece nicio persoana nu poate acoperi tot timpul, acea durere sau suferinta permanenta.

Numai a te abandona iti poate da ceea ce cauti in obiectul iubirii tale. Ego-ul spune ca acest lucru nu e necesar, pentru ca „eu iubesc aceasta persoana”. Este un proces inconstient. In momentul in care acceptam complet ceea ce se petrece, si ne abandonam nemaiopunand rezistenta, ceva din interiorul nostru scoate la iveala ceea ce a fost acoperit de dorinta egotica. Este o pace interioara, intima, o stare de nemiscare, de liniste, de tacere si sentimentul de a fi viu. Ceea ce noi suntem in esenta fiintei noastre, e ceva neconditionat. Este ceea ce cautam in obiectul iubirii noastre. Suntem noi insine. Atunci cand se petrece acest lucru, apare o iubire complet diferita, care nu mai este subiectul iubirii/urii. Ea nu personalizeaza lucrurile sau persoanele, facandu-le speciale. Este absurd chiar si sa folosim acelasi cuvant pentru a o denumi. Insa, ca si in cazul unei relatii normale de iubire/ura, e posibil sa intram, ocazional, in starea de abandon. Uneori, acest lucru se poate petrece pentru perioade scurte de timp; putem trai o iubire profunda, universala si o stare de acceptare totala, care apare uneori la suprafata constiintei, chiar si in relatiile care sunt in realitate egotice. Daca aceasta stare de abandon nu este sustinuta, ea va fi acoperita din nou cu vechile sabloane egotice. Deci, eu nu spun ca iubirea adevarata, profunda nu poate fi prezenta ocazional, chiar si intr-o relatie obisnuita de iubire/ura. Dar ea este rara si, de obicei, dureaza foarte putin.

Intotdeauna cand acceptam ceea ce se petrece, apare ceva mai profund. Altfel, devenim prinsi in capcana celor mai dureroase dileme, exterioare sau interioare, a celor mai dureroase sentimente sau situatii; insa, in momentul in care acceptam ceea ce este, trecem dincolo de toate manifestarile, le transcendem. Chiar daca simtim ura, in momentul in care acceptam ca asta este ceea ce simtim, noi transcendem acest sentiment. El e posibil sa mai existe, dar dintr-o data ne aflam intr-un „loc” mai profund, in care aceasta nu mai conteaza atat de mult.

Intregul univers al fenomenelor exista datorita tensiunilor dintre contrarii. Cald-rece, crestere-descrestere, castig-pierdere, succes-esec, aceste polaritati fac parte din existenta – si, desigur, din orice relatie.

Kim Eng: Atunci este corect sa spunem ca nu putem scapa niciodata de polaritati?

Eckhart Tolle: Nu putem scapa de polaritati, la nivelul formei. Totusi, le putem transcende prin faptul ca ne abandonam lor. Atunci cand ne abandonam in fata vietii, ne aflam in legatura cu un nivel mai profund din interiorul fiintei noastre, unde polaritatile nu exista. Ele continua insa sa existe la nivelul exterior. Totusi, chiar si la acest nivel, ceva se modifica in modul in care polaritatile se manifesta in viata noastra atunci cand ne aflam intr-o stare de acceptare sau abandonare. Atunci polaritatile se manifesta mult mai bland.

Cu cat suntem mai inconstienti, cu atat ne identificam mai mult cu forma. Esenta inconstientei este aceasta: identificarea cu forma exterioara (o situatie, un loc, un eveniment sau o experienta), cu o forma gand sau cu o emotie. Cu cat ne atasam mai mult de forma, cu atat ne abandonam mai greu momentului prezent, vietii si cu atat mai extrema, violenta sau dura devine trairea de catre noi, a polaritatilor. Exista oameni pe aceasta planeta, care traiesc literalmente in iad – si, pe aceeasi, planeta, exista simultan oameni care traiesc vieti relativ linistite. Si cei care sunt linistiti in interior traiesc polaritatile, dar intr-un mod mult mai bland si nu intr-unul extrem si violent, cum sunt ele traite inca, de catre multe fiinte umane. Deci, modul in care este perceputa manifestarea polaritatilor se modifica. Polaritatile nu pot fi indepartate, dar am putea spune ca, atunci cand ne abandonam vietii, intregul univers devine mai binevoitor. Nu mai e atat de amenintator. Lumea nu mai este perceputa ca fiind ostila – intrucat acesta e modul in care ea este vazuta de catre ego.

Kim Eng: Daca iluminarea sau existenta in starea de trezire a constiintei nu modifica ordinea naturala a lucrurilor, dualitatea, tensiunea dintre contrarii, atunci ce se petrece cand traim in aceasta stare? Afecteaza ea lumea in care traim sau doar trairea ei subiectiva, de catre cel cu constiinta treaza?

Eckhart Tolle: Atunci cand ne traim viata intr-o stare de abandon, ceva trece si se manifesta prin noi in lumea dualitatii – ceva care nu apartine acestei lumi.

Kim Eng: Aceasta modifica, efectiv, lumea exterioara?

Eckhart Tolle: Interiorul si exteriorul sunt, in esenta, unul si acelasi. Atunci cand nu mai percepem lumea ca fiind ostila, frica dispare – si cand nu mai exista frica, gandim, vorbim si ne comportam diferit. In fiinta noastra rasar iubirea si compasiunea, iar ele au impact asupra lumii. Chiar si atunci cand ne aflam intr-o situatie conflictuala, exista un flux de pace in manifestarea polaritatilor. Iar atunci, ceva se transforma cu adevarat.

Exista anumite invataturi care afirma ca nimic nu se modifica, nimic nu se transforma. Nu e asa. Ceva foarte important se transforma. Ceea ce este dincolo de forma, straluceste prin intermediul formei, eternul straluceste in forma, in aceasta lume a formei.

Kim Eng: E corect sa spunem ca lipsa „impotrivirii”, acceptarea contrariilor din aceasta lume, aduce modificari in modul in care se manifesta contrariile?

Eckhart Tolle: Da. Contrariile continua sa se manifeste, dar ele nu mai sunt alimentate de noi. Ceea ce ai spus tu este un aspect foarte important: faptul ca nu ne impotrivim inseamna ca polaritatile nu sunt alimentate. Aceasta inseamna ca apare un colaps al polaritatilor, cum sunt cele care apar, de exemplu, in situatiile conflictuale. Nicio persoana si nicio situatie nu mai sunt transformate intr-un „dusman”.

Kim Eng: Deci, astfel, contrariile devin mai slabe, in loc sa devina mai puternice. Si probabil ca in acest fel, ele incep sa se dizolve.

Eckhart Tolle: Exact. Viata traita in acest mod inseamna inceputul sfarsitului lumii, asa cum este ea perceputa acum de catre noi.

sursa: http://psihologus.wordpress.com/2010/07/26/relatia-dintre-doi-oameni-iluminati/